

Ovidiu Bufnilă – Nori în amurg

Frunze rotitoare, în amurg, galbene, argintii, purpurii pluteau peste lume, un vapor plin cu cărbuni trecea pe sub podul Lima, Makuba Makoba dansa printre palmieri, trupele ONU intrau de-a valma în Takla Makan, niște nori leneși și pufoși pluteau în lumina prăfoasă și roșie iar Kaliope stătea la fereastră privind lumea. Sâni ei striveau cerceveaua fierbinte iar sfârcurile i se întăriseră trecându-i prin minte chipul lui Banteras, un fior plăcut i se strecură în trup iar norii aproape că se așezară pe cupola aurită a catedralei ortodoxe de dincolo de râu. Kaliope se întoarse și stinse radioul și trupele ONU fură luate de valul de tăcere. Ce liniște! Rar, picurul apei de la robinetul plin de piatră gălbuie, sfârâitul omletei în tigaie, scâncetul unui copil, răcnetele unui taximetrist cam zbanghiu. Să te lași în voia norilor. Să acoperi lumea încet, încet, s-o cuprinzi cu trupul tău, s-o liniștești, s-o ascunzi în tine însuși. Asta își dori Kaliope. Sună telefonul. Sună poștașul. Sună unul care aducea pizza caldă și pufoasă. Kaliope mușcă pofcioasă și se uită după unul dintre nori care o pornise răzleț dezvăluind clopotnița catedralei catolice de dincolo de râu. Nu mai fusese de multă vreme la o slujbă. Dar unde să se ducă, se întrebă Kaliope, poate la moschee, poate la sinagogă. Nu era hotărâtă. Lumea i se arăta, în amurg, atât de diversă. Era ca un joc de lumini și umbre în care ea citea cu voluptate. E erau atât de multe lucruri încântătoare de făcut! Bun. Și dacă se ducea la slujbă cu ce trebuia să se îmbrace? De vreme ce nu intra înăuntru putea să-și ia ceva lejer, pantofi de sport, un șort. Întâlnirea ei cu Dumnezeu nu trebuia să aibă un aer protocolar, nu suferea canonul. Ar fi putut să-l întâlnească așa, stând la fereastră și urmărind norii în amurg. Își imaginează că trece pe lângă catedrala ortodoxă, pe lângă moschee, pe lângă sinagogă și pe lângă catedrala catolică, se văzu trecând pe lângă templul budist de dincoace de râu. Se zări printre coloanele și apoi, goală, intrând în apa limpede a fântânii arteziene din Rotonda îngerilor ascunsă privirilor hulpave ale mulțimii de nori leneși ai amurgului.